II

(Muut kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2020/738,

annettu 2 päivänä kesäkuuta 2020,

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin (PET) tuonnissa annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1286 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetulta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 19 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 2603/2000 ([2]) käyttöön lopulliset tasoitustullit muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin, jäljempänä 'PET', tuonnissa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus'.

(2) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', hyväksyi päätöksellä 2000/745/EY ([3]) kolmen intialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman vähimmäistuontihinnan.

(3) Neuvosto muutti asetuksella (EY) N:o 1645/2005 ([4]) Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden tasoa. Muutokset tehtiin perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti käynnistetyn nopeutetun tarkastelun seurauksena.

(4) Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 193/2007 ([5]) käyttöön lopulliset tasoitustullit vielä viideksi vuodeksi.

([1]) EUVL L 176, 30.6.2016, s. 55.

([2]) Neuvoston asetus (EY) N:o 2603/2000, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa, kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä Indonesiasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 1).

([3]) Komission päätös 2000/745/EY, tehty 29 päivänä marraskuuta 2000, Indonesiasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin (PET) tuontia koskevien polkumyynnin ja tukien vastaisten menettelyjen yhteydessä esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 88).

([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1645/2005, annettu 6 päivänä lokakuuta 2005, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2603/2000 muuttamisesta (EUVL L 266, 11.10.2005, s. 1).

([5]) Neuvoston asetus (EY) N:o 193/2007, annettu 22 päivänä helmikuuta 2007, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 2026/97 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 59, 27.2.2007, s. 34).

(5) Sen jälkeen tasoitustoimenpiteitä on muutettu osittaisten välivaiheen tarkastelujen jälkeen neuvoston asetuksella (EY) N:o 1286/2008 ([6]) ja neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 906/2011 ([7]).

(6) Myöhempi osittainen välivaiheen tarkastelu päätettiin neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 559/2012 ([8]) muuttamatta voimassa olevia toimenpiteitä.

(7) Toisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen neuvosto otti asetuksella (EU) N:o 461/2013 ([9]) käyttöön lopulliset tasoitustullit vielä viideksi vuodeksi.

(8) Komissio peruutti täytäntöönpanopäätöksellä 2014/109/EU ([10]) sitoumusten hyväksymisen, koska olosuhteet, joissa sitoumukset hyväksyttiin, olivat muuttuneet.

(9) Kahden osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen komissio muutti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/1350 ([11]) Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden tasoa.

(10) Kahden osittaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen komissio muutti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/1468 ([12]), jäljempänä 'vuoden 2018 asetus', tasoitustoimenpiteiden tasoa.

(11) Viimeisimmän toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun, jäljempänä 'toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva vuoden 2019 tarkastelu', jälkeen komissio otti täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2019/1286 ([13]) käyttöön lopulliset tasoitustullit vielä viideksi vuodeksi. Nämä tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet, jäljempänä 'voimassa olevat toimenpiteet', koostuvat paljoustulleista, joiden määrä on 0–74,6 euroa tonnilta tiettyjen nimeltä mainittujen intialaisten tuottajien osalta, ja kaikkien muiden tuottajien tuontiin sovelletaan jäännöstullia, joka on 69,4 euroa tonnilta.

1.2 **Osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepano**

(12) Komissio muutti vuoden 2018 asetuksella tarkastelujen kohteena olevien kahden vientiä harjoittavan tuottajan osalta voimassa olevien tasoitustoimenpiteiden tasoa ja totesi alkuperäisestä tutkimuksesta poiketen, että paljoustullit eivät ehkä enää ole sopivin toimenpidemuoto.

(13) Komissio huomautti kuitenkin myös, että se ei voinut muuttaa toimenpiteiden muotoa kyseisissä tarkasteluissa, koska sillä oli käynnissä kaksi osittaista välivaiheen tarkastelua, jotka rajoittuivat vain kahden vientiä harjoittavan tuottajan saamaan tukeen.

([6]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1286/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 193/2007 muuttamisesta sekä lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 192/2007 muuttamisesta (EUVL L 340, 19.12.2008, s. 1).

([7]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 906/2011, annettu 2 päivänä syyskuuta 2011, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 193/2007 muuttamisesta sekä lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 192/2007 muuttamisesta (EUVL L 232, 9.9.2011, s. 19).

([8]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 559/2012, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2012, muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuontiin sovellettavien tasoitustoimenpiteiden osittaisen välivaiheen tarkastelun päättämisestä (EUVL L 168, 28.6.2012, s. 6).

([9]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 461/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 597/2009 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 137, 23.5.2013, s. 1).

([10]) Komission täytäntöönpanopäätös 2014/109/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, muun muassa Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin (PET) tuontia koskevien polkumyynnin ja tukien vastaisten menettelyjen yhteydessä esitettyjen sitoumusten hyväksymisestä tehdyn päätöksen 2000/745/EY kumoamisesta (EUVL L 59, 28.2.2014, s. 35).

([11]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/1350, annettu 3 päivänä elokuuta 2015, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 461/2013 muuttamisesta (EUVL L 208, 5.8.2015, s. 10).

([12]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1468, annettu 1 päivänä lokakuuta 2018, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 461/2013 muuttamisesta (EUVL L 246, 2.10.2018, s. 3).

([13]) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1286, annettu 30 päivänä heinäkuuta 2019, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin (PET) tuonnissa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1037 18 artiklan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL L 202, 31.7.2019, s. 81).

(14) Tämän seurauksena komissio pani 25 päivänä maaliskuuta 2019 omasta aloitteestaan vireille perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaisen osittaisen välivaiheen tarkastelun ([14]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', joka rajoittui Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavien toimenpiteiden muotoon. Vireillepanoa tuki eurooppalainen toimialajärjestö Committee of PET Manufacturers in Europe, jäljempänä 'CPME', joka edustaa kaikkia eurooppalaisia PET-hartsin tuottajia.

(15) Komissio totesi vireillepanoilmoituksessa, että on riittävästi näyttöä siitä, että olosuhteet, joiden perusteella voimassa olevat toimenpiteet otettiin käyttöön, ovat muuttuneet ja että muutokset ovat pysyviä. Tämä näyttö liittyy nimenomaisesti hintojen kehitykseen ja alkuperäisen tutkimuksen polkumyynti- ja tasoitustoimenpiteisiin sekä sellaisten tukien kasvaneeseen merkitykseen, jotka tarjoavat taloudellista etua pääosin suhteessa viennin arvoon.

1.3 **Asianomaiset osapuolet**

(16) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ilmoittautumaan tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, Intian viranomaisille sekä tiedossa oleville tuojille ja käyttäjille tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan.

(17) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.

(18) PET:n tuottajia edustava eurooppalainen toimialajärjestö, yksi intialainen vientiä harjoittava tuottaja ja kuusi käyttäjää esittivät huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta. Kaksi muuta vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmoittautui mutta ei esittänyt huomautuksia vireillepanosta.

(19) Komissio järjesti 11 päivänä kesäkuuta 2019 kuulemisen, johon osallistui kolme ilmoittautunutta käyttäjää.

1.4 **Ilmoittaminen**

(20) Intian viranomaisille ja muille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin 6 päivänä huhtikuuta 2020 niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella komissio aikoi ehdottaa Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavien toimenpiteiden muodon muuttamista. Niille myönnettiin kohtuullisesti aikaa huomautusten esittämiseen.

(21) Intian viranomaiset ja yksi vientiä harjoittava tuottaja esittivät ilmoitetuista päätelmistä huomautuksia, jotka on otettu asianmukaisesti huomioon jäljempänä.

2. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

2.1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(22) Tämän tarkastelun kohteena oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Intiasta peräisin oleva polyeteenitereftalaatti (PET), jonka viskositeettiluku ISO-standardin 1628–5 mukaan on vähintään 78 ml/g ja joka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 3907 61 00, jäljempänä 'tarkastelun kohteena oleva tuote'.

2.2 **Samankaltainen tuote**

(23) Komissio katsoi, että Intiassa tuotetulla ja unioniin viedyllä tarkastelun kohteena olevalla tuotteella ja unionissa unionin tuotannonalan tuottamalla ja myymällä tuotteella on samat fyysiset ja kemialliset perusominaisuudet ja samat peruskäyttötarkoitukset. Tämän vuoksi niitä pidetään perusasetuksen 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina.

([14]) Ilmoitus Intiasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa sovellettavia tasoitustoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille panemisesta (EUVL C 111, 25.3.2019, s. 47).

3. **TUTKIMUS**

3.1 **Tausta**

(24) Alkuperäisessä tutkimuksessa tasoitustulleista otettiin käyttöön tukien vastaiset paljoustullit (arvotullien sijaan). Näihin toimenpiteisiin liitettiin polkumyynnin vastaisia paljoustulleja ([15]), jotka otettiin käyttöön samana päivänä. Tuolloin katsottiin asianmukaisemmaksi ottaa käyttöön paljoustulleja (vientihintojen todelliseen tasoon perustuvien) arvotullien sijaan. Tämä valinta tehtiin sen välttämiseksi, että raakaöljyn hintavaihteluista johtuvat PET:n hintojen vaihtelut johtaisivat korkeampiin tulleihin ([16]).

(25) Neuvosto päätti polkumyyntitoimenpiteet vuonna 2013 ([17]), kun taas tasoitustulleja tarkistettiin osittain useita kertoja ja ne ovat tällä hetkellä 0–74,6 euroa tonnilta.

(26) Vuoden 2018 asetuksessa komissio totesi, että alkuperäisestä tutkimuksesta poiketen paljoustullit eivät ehkä enää ole asianmukaisin toimenpiteiden muoto myönnettyjen tukien tasoittamiseksi. Tämä johtuu siitä, että kahdesta tärkeimmästä PET:n vientiä harjoittavien tuottajien käytettävissä olevasta tukijärjestelmästä, tullinpalautusjärjestelmä (Duty Drawback Scheme, DDS) ja intialaisten tuotteiden vientijärjestelmä (Merchandise Export from India Scheme, MEIS), koitui tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla taloudellista etua, joka liittyi pääasiassa vientihintaan.

(27) Komission analyysi perustui vuoden 2018 asetuksen päätelmiin. Näitä havaintoja pidettiin pysyvinä ja ne vahvistettiin toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa. Päätelmät perustuivat Intian viranomaisten ja kahden vientiä harjoittavan tuottajan, IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited, jäljempänä 'Dhunseri', ja Reliance Industries Limited, jäljempänä 'Reliance', toimittamiin todennettuihin tietoihin. Kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat edustivat lähes kaikkea PET:n vientiä Intiasta EU:hun toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan vuoden 2019 tarkastelun tutkimusajanjakson aikana (1. huhtikuuta 2017–31. maaliskuuta 2018). Niihin sovelletaan tasoitustulleja, joiden suuruus on 18,73 euroa tonnilta (perustuen 2,3 prosentin arvotulliin) ja 29,21 euroa tonnilta (perustuen 4 prosentin arvotulliin).

(28) Lopullisista päätelmistä esittämissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja toisti omasta aloitteesta vireille pannun menettelyn aloittamisen yhteydessä esittämänsä huomautukset, jotka esitetään tiivistetysti 50 kappaleessa. Intian viranomaiset esittivät vastaavia näkemyksiä lopullisista päätelmistä esittämissään huomautuksissa. Komissio käsitteli näitä huomautuksia jo 51 kappaleessa. Sen vuoksi väitteet hylättiin.

3.2 **Voimassa olevien tullien tarkoitus ja vaikutus**

(29) Perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön minkä tahansa sellaisen tuen tasaamiseksi, joka on myönnetty välittömästi tai välillisesti, minkä tahansa tuotteen valmistukseen, tuotantoon, vientiin tai kuljetukseen, jos tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.

(30) Perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaan komissio voi tarkastella toimenpiteiden voimassaolon jatkamista uudelleen, jos on riittävästi näyttöä siitä, että voimassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavan tuen tasaamiseksi. Jos tutkimuksessa vahvistetaan väitteiden todenmukaisuus, tasoitustulleja voidaan korottaa sellaisen hinnankorotuksen aikaansaamiseksi, joka on tarpeen tuen tasaamiseksi.

(31) Näistä kahdesta säännöksestä käy siis selvästi ilmi, että tasoitustullin nimenomaisena tavoitteena on tuen tasaaminen.

([15]) Ks. neuvoston asetus (EY) N:o 2604/2000, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Intiasta, Indonesiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan tietynlaisen polyeteenitereftalaatin tuonnissa sekä kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 301, 30.11.2000, s. 21).

([16]) Asetuksen johdanto-osan 99 kappale.

([17]) Neuvoston täytäntöönpanopäätös 2013/226/EU, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, jolla hylätään ehdotus neuvoston täytäntöönpanoasetukseksi lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tietynlaisen Intiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen sekä toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelumenettelyn päättämisestä tietynlaisen Indonesiasta ja Malesiasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnin osalta, siltä osin kuin ehdotuksella otettaisiin käyttöön lopullinen polkumyyntitulli tietynlaisen Intiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevan polyeteenitereftalaatin tuonnissa (EUVL L 136, 23.5.2013, s. 12).

(32) Nykyiset vuoden 2018 asetuksessa vahvistetut tukimäärät perustuvat pääasiassa kahteen tukijärjestelmään, DDS ja MEIS. Näiden järjestelmien osuus on 97 prosenttia Dhunserille tuolloin vahvistetusta tukimäärästä ja 89 prosenttia Reliancelle tuolloin vahvistetusta tukimäärästä. Näiden kahden järjestelmän avulla Intian viranomaiset palauttavat liiallisesti vientiä harjoittaville tuottajille tietyn prosenttiosuuden vietyjen tukikelpoisten tuotteiden keskimääräisestä vientiarvosta. Sen vuoksi mitä korkeampi arvo vientitonnilla on, sitä suurempi on vientiä harjoittavien tuottajien liiallisesti saaman palautuksen määrä ja näin ollen myös tuen määrä. Tämä tarkoittaa sitä, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä kasvaa sitä mukaa kun vientihinta nousee.

(33) Kun nämä tullit otettiin käyttöön vuonna 2018, tukimäärät laskettiin uudelleen paljoustulleiksi, jotka perustuivat yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien PET-hintoihin kyseisen tutkimuksen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla eli 1. huhtikuuta 2016 ja 31. maaliskuuta 2017 välisenä aikana. Hinnat olivat kyseisenä aikana suhteellisen alhaiset, noin 730–815 euroa tonnilta vientiä harjoittavasta tuottajasta riippuen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan vuoden 2019 tarkastelun mukaan Intiasta peräisin olevan PET:n keskimääräinen tuontihinta oli vuonna 2016 erityisen alhainen, 776 euroa tonnilta ([18]). Kyseessä on alhaisin vuotuinen keskihinta koko tarkastelujakson ajalta (1. tammikuuta 2014–31. maaliskuuta 2018). Intiasta peräisin olevan PET:n keskimääräinen tuontihinta oli 916 euroa tonnilta ([19]) toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan vuoden 2019 tarkastelun tutkimusajanjakson aikana (1. huhtikuuta 2017–31. maaliskuuta 2018), joka on Intiasta peräisin olevan PET:n tuontia koskeva viimeisin komission tutkima ajanjakso. Kun otetaan huomioon, kuten 32 kappaleessa todetaan, että Intiasta peräisin olevan PET:n viennin tukeminen liittyy suhteellisesti vientihintaan, paljoustullit, jotka laskettiin 1. huhtikuuta 2016 ja 31. maaliskuuta 2017 välisen ajan hintojen perusteella, eivät riitä tasaamaan tukea 1. huhtikuuta 2017 ja 31. maaliskuuta 2018 välisen ajan hintojen perusteella laskettuna.

(34) Tämän vuoksi komissio katsoi, että kyseessä olevan tuen luonteen vuoksi paljoustullit eivät välttämättä riitä tasoittamaan tukea perusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa edellytetyllä tavalla. Arvotullit soveltuvat paremmin tähän tarkoitukseen.

3.3 **Olosuhteiden muutos ja niiden pysyvyys**

(35) Kuten edellä todettiin, unionin edun mukaisesti paljoustulleja pidettiin asianmukaisempina alkuperäisessä tutkimuksessa sen välttämiseksi, että raakaöljyn hintavaihteluista johtuvat PET:n hintojen vaihtelut johtaisivat korkeampiin tulleihin. Vaikka raakaöljyn hinnat ja siten PET:n hinnat vaihtelevat edelleen, kiinteiden tullien käyttöönottoa koskevaa päätöstä on tarkasteltava siinä asiayhteydessä, jossa se on tehty.

(36) Nykyiset olosuhteet, joita kuvataan 32–34 kappaleessa, eroavat merkittävästi tilanteesta, joka vallitsi vuonna 2000, jolloin kyseiset tasoitustullit otettiin ensimmäisen kerran käyttöön. Alkuperäiset tukimäärät perustuvat kolmeen tukijärjestelmään: i) tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPS); ii) tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS) ja iii) vientiteollisuuden vapaa-alueet (Export Processing Zones, EPZ) / vientiin suuntautuneet yksiköt (Export Oriented Units, EOU). Hyödyllisimpiä näistä olivat DEPS ja EOU/EPZ. Toisin kuin tällä hetkellä voimassa olevat järjestelmät, ne eivät automaattisesti oikeuta vientiarvoon perustuvaan takaisinmaksuun.

(37) DEPS-järjestelmässä viejälle myönnettiin lisenssi hyvitykseen tavaroiden (kuten raaka-aineiden tai tuotantohyödykkeiden) tuontia varten. Hyöty ja näin ollen tuki saatiin näiden tavaroiden tuonnin yhteydessä eikä PET:n viennin yhteydessä. Vaikka vientiarvo määritti vientiä harjoittavan tuottajan saaman tuen enimmäismäärän, itse tuki määräytyi tuonnin tason mukaan. EPZ/EOU-tukijärjestelmä, jonka osuus vastasi lähes koko tukimäärää (13,5 prosenttia 13,9:stä), joka myönnettiin nykyiselle Dhunserille ([20]), muodostui erilaisista mekanismeista ([21]). Yhdessäkään niistä ei ollut kyse pelkästä vientiarvoon liittyvästä maksusta, kuten on nykyisin voimassa olevissa DDS- ja MEIS-järjestelmissä.

([18]) Johdanto-osan 125 kappale.

([19]) Ks. edellinen alaviite.

([20]) Asetus (EY) N:o 1645/2005.

([21])) vapautus kaikenlaisten valmistukseen, tuotantoon tai käsittelyyn tarvittavien tai niiden yhteydessä käytettävien tavaroiden (myös tuotantohyödykkeiden, raaka-aineiden ja kulutustavaroiden) tuontitulleista; ii) vapautus kotimarkkinoilta hankittujen tavaroiden valmisteverosta; iii) paikallisilla markkinoilta hankituista tavaroista maksetun valtion liikevaihtoveron palauttaminen; iv) maksujen palautus kotimaisilta öljy-yhtiöiltä hankitun lämmitysöljyn osalta; v) mahdollisuus myydä osa tuotannosta kotimarkkinoilla niin, että valmiiseen tuotteeseen sovellettavat maksut maksetaan, mikä poikkeaa yleisestä vaatimuksesta, joka edellyttää koko tuotannon viemistä; vi) vapautus viennistä saadusta myyntivoitosta yleensä kannettavasta tuloverosta.

(38) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja toisti vireillepanosta esittämänsä huomautukset, jotka koskivat tukijärjestelmien muuttumattomuutta, jota käsitellään 59–60 kappaleessa. Vientiä harjoittava tuottaja muistutti, että menettelyn aloittamista koskevassa asiakirja-aineistoon liitetyssä huomautuksessa komissio totesi, että 79 prosenttia alkuperäisessä tutkimuksessa todetuista tuista oli peräisin vientihintaan verrannollisesta järjestelmästä. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tämä on vain hieman vähemmän kuin DDS- ja MEIS-järjestelmistä peräisin olevan tuen osuus vuoden 2018 asetuksessa ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa havaitun mukaisesti. Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että absoluuttisina lukuina mitattuna vientihintaan suhteutetut tuet ovat itse asiassa vähemmän hallitsevia kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Lopuksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että MEIS-järjestelmä lakkautetaan ja korvataan WTO:n vaatimusten mukaisella järjestelmällä.

(39) Komissio huomautti, että menettelyn aloittamista koskevassa asiakirja-aineistoon liitetyssä huomautuksessa todetaan, että 79 prosenttia alkuperäisessä tutkimuksessa todetuista tuista oli peräisin järjestelmästä DEPB Post-export, jonka antaman taloudellisen edun katsottiin olevan yhteydessä vientihintaan. Komissio selvitti 36–37 kappaleessa tämän yhteyden luonnetta ja sitä, kuinka se eroaa DDS- ja MEIS-järjestelmistä, eikä vientiä harjoittava tuottaja kiistänyt selvitystä lopullisista päätelmistä esittämissä huomautuksissaan.

(40) MEIS-järjestelmää koskevan huomautuksen osalta komissio totesi, että järjestelmän tulevaisuus ja yhteensopivuus väitetyn korvaavan järjestelmän WTO:n mukaisten sääntöjen kanssa eivät kuulu tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun piiriin.

(41) Sen vuoksi väitteet hylättiin.

(42) PET:n hintojen vaihtelu oli syy ottaa käyttöön paljoustullit vuonna 2000, koska saadun tuen määrän ja vientiä harjoittavien tuottajien vientihintojen välillä ei tuolloin ollut erityistä yhteyttä. Sitä vastoin vuonna 2020 valtaosa Intiasta unioniin viedyn PET:n tuista on pääosin sidottu kyseisen viennin arvoon. Ainoa asianmukainen toimintatapa on tullien määrän sitominen samaan arvoon arvotullien avulla.

(43) Vaikka tämä tarkastelu ei pidä sisällään uutta unionin edun tarkastelua, on huomattava, että tonnia kohti maksettavan tullin odotettu vaihtelu on käyttäjille vuonna 2020 paljon vähemmän ongelmallista kuin mitä se olisi ollut vuonna 2000. Vuonna 2000 vahvistetut tasoitustullit olivat korkeampia (jopa 8,2 % ja 13,9 % vuonna 2005, jolloin Dhunseri aloitti viennin), minkä lisäksi ne otettiin käyttöön yhdessä polkumyyntitullien kanssa, joiden yhteisvaikutuksesta tullit olisivat 30–44,3 prosenttia. Tämän vuoksi PET:n hintojen äkillinen nousu tonnia kohti olisi ollut paljon ongelmallisempaa käyttäjien kannalta. Sitä vastoin suurin arvotulli, jota tällä hetkellä sovellettaisiin suurimpaan osaan nykyisestä tuonnista, olisi vain 4 prosenttia.

(44) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa vientiä harjoittava tuottaja totesi, että öljyn hinnat vaihtelevat edelleen vuoden 2014 jälkeen, ja vuonna 2020 ne vaihtelivat erityisesti. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan komissio totesi ilmoitetuissa päätelmissä, että öljyn hinnat ovat pysyneet vakaina vuodesta 2014 lähtien, minkä vuoksi on perusteltua muuttaa toimenpide arvotulleiksi. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan toimenpiteen muuttaminen arvotulleiksi raakaöljyn hintoja koskevan komission väitteen nojalla ei ollut perusteltua.

(45) Komissio toteaa, että tämä huomautus vääristi komission kantaa öljyn hintojen vaihtelusta ja sen vaikutuksesta tässä tarkastelussa tehtyihin päätelmiin. Kuten 35 kappaleessa todetaan, komissio myönsi selvästi, että PET:n hinnat ja raakaöljyn hinnat vaihtelivat edelleen vuonna 2014 tehdyn toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen. Kuten 58 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että arvotulli on sopivampi tapa tasata tarkasti tuki, joka vaihtelee PET:n ja raakaöljyn hintojen vaihtelun myötä. Sen vuoksi väite hylättiin.

(46) Tämä olosuhteiden muutos on luonteeltaan pysyvä. Tämä vahvistettiin vuoden 2018 asetuksessa, jonka mukaan kahden tärkeimmän järjestelmän (DDS ja MEIS) luonne ja vaikutus ovat pysyviä ([22]).

(47) Intian viranomaiset väittivät lopullisten päätelmien jälkeen antamissaan huomautuksissa, että komission toteamus, jonka mukaan tietyt muutokset olivat pysyviä, oli virheellinen. Intian viranomaisten mukaan tämä koski erityisesti raakaöljyn hintoja, jotka olivat alhaisemmat kuin raakaöljyn hinnat vuonna 2000.

([22]) Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1468 ja sen johdanto-osan 122–131 kappaleet.

(48) Raakaöljyn hintojen vaihtelun osalta, joka oli ainoa Intian viranomaisten mainitsema esimerkki olosuhteiden muutoksen pysyvyyden virheellisestä arvioinnista, komissio toisti väitteensä 45 kappaleessa. Sen vuoksi väite hylättiin.

3.4 **Asianomaisten osapuolten huomautukset vireillepanon yhteydessä**

(49) Eurooppalaisten PET:n tuottajien järjestö tuki tarkastelun vireillepanoa.

(50) Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kyseinen omasta aloitteesta vireille pantu menettely on laiton, ja jatkoi, että komissio noudatti CPME:n pyyntöä panna tarkastelu vireille, vaikka näyttöä tai tietoja ei toimitettu. Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että komissio ei voinut hylätä tarkastelupyyntöä samalla kun se pani tarkastelun vireille omasta aloitteestaan. Vientiä harjoittavan tuottajan mukaan perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan ja WTO:n tukia ja tasoitustulleja koskevan sopimuksen, jäljempänä 'tukisopimus', 21 artiklan 2 kohdan menettelyvaatimuksia on rikottu.

(51) CPME:n sähköpostiviestissä viitataan komission vuoden 2018 asetuksessa esittämiin lausumiin, jotka esitetään tiivistetysti edellä 27 kappaleessa. CPME ilmoittaa sähköpostissaan tukevansa komission perusteluja ja pyytää komissiota ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin. CPME:n sähköpostiviestissä ei mainita tarkastelupyyntöä. Siinä vain annetaan tuki kyseisen tarkastelun mahdolliselle vireillepanolle, jos komissio katsoo sen aiheelliseksi. Komissio ei olisi voinut hylätä tarkastelupyyntöä, jota ei ollut esitetty. Kuten vireillepanoilmoituksessa todettiin, komissio pani tarkastelun vireille omasta aloitteestaan perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdan nojalla tukisopimuksen 21 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi väite hylättiin.

(52) Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että tullit ovat olleet voimassa 20 vuotta ja että komission olisi lopulta annettava niiden raueta, seurattava markkinoiden reaktioita ja tarvittaessa pantava vireille uusi erillinen tutkimus.

(53) Komissio huomautti, että tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun soveltamisala rajoittuu ainoastaan toimenpiteiden muotoon. Toimenpiteiden voimassaolon jatkamista tai niiden voimassaolon päättymistä tutkittiin äskettäin toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa, jossa vientiä harjoittava tuottaja toimi yhteistyössä. Tarkastelussa todettiin, että Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavat tasoitustoimenpiteet olisi pidettävä voimassa. Sen vuoksi väite hylättiin.

(54) Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että osittaiselle välivaiheen tarkastelulle tai toimenpiteiden muodon muuttamiselle ei ole perusteita. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen ja sitoumusten peruminen lähes kuusi vuotta sitten eivät väitteen mukaan vaikuta nykyisten tasoitustoimenpiteiden tehokkuuteen. Lisäksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, ettei tukijärjestelmissä ole tapahtunut muutoksia ja että raakaöljyn hinta on vaihdellut ja noussut ennen välivaiheen tarkastelun vireillepanoa ja on edelleen epävakaa.

(55) Kuten komissio toteaa 32–34 kappaleessa, toisin kuin silloin, kun tasoitustullit alun perin otettiin käyttöön, paljoustullien käyttö ei enää ole asianmukaista PET:n hintojen mukana vaihtelevan tosiasiallisen tuen määrän tasaamiseksi kokonaan. Sitomalla tullin määrän PET:n hintaan arvotullien avulla komissio varmistaa paremmin tukitason tasaamisen. Polkumyyntitullien poistamisen ja olosuhteiden muuttumisen välisen yhteyden osalta komissio muistutti, mitä 43 kappaleessa todetaan. Tullien kokonaistaso liittyi olosuhteisiin, jotka johtivat paljoustullien soveltamista koskevan päätöksen tekemiseen vuonna 2000. Kyseiset olosuhteet eivät kuitenkaan enää ole voimassa. Sen vuoksi väitteet hylättiin.

(56) Sen väitteen osalta, jonka mukaan olosuhteet ovat muuttuneet jo jokin aika sitten, komissio huomauttaa, että toimenpiteiden muotoa koskevan tarkastelun käynnistämiselle ei ole määräaikaa. Muutosten jälkeen tilannetta ei sopivan menettelyn puuttuessa ole tarkasteltu uudelleen, vaan ainoat menettelyt, jotka pantiin vireille muutosten jälkeen, olivat osittaiset välivaiheen tarkastelut, jotka rajoittuivat kahden vientiä harjoittavan tuottajan saamaan tukeen, ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevat tarkastelut. Tämä tarkastelu on ensimmäinen olosuhteiden muuttumisen jälkeinen tutkimus, ja siinä tarkastellaan erityisesti paljoustullien tehokkuutta kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Sen vuoksi myös tämä väite hylättiin.

(57) Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että kiinteä tulli on edelleen asianmukainen tapa välttää se, että raakaöljyn hintavaihtelusta aiheutuvat PET:n hintojen vaihtelut johtaisivat kohtuuttomien ja perusteettomien tullien kantamiseen.

(58) Kuten 32–34 kappaleessa todetaan, komissio katsoo, että arvotulli on sopivampi tapa PET:n ja raakaöljyn hintojen vaihtelun myötä vaihtelevan tuen tasaamiseksi tarkasti. On epäselvää, miksi tällainen tulli olisi perusteeton. Sen vuoksi väite hylättiin.

(59) Lopuksi vientiä harjoittava tuottaja vakuutti, ettei tukijärjestelmissä ollut tapahtunut muutosta, koska vuonna 2000 käyttöön otettu DEPB oli samanlainen kuin DDS ja MEIS.

(60) Komissio huomautti jo 37 kappaleessa, että DEPB on erilainen kuin DDS- ja MEIS-tukijärjestelmät, koska hyöty ja näin ollen tuki perustuvat raaka-aineiden tai tuotantohyödykkeiden tuontiin eikä tarkasteltavana olevan lopputuotteen vientiin. Näin ollen tämä väite oli virheellinen ja se hylättiin.

(61) Kuusi käyttäjää väitti, että toimenpiteiden muodon muuttaminen paljoustulleista arvotulleiksi lisäisi hintojen epävakautta ja johtaisi tosiasiallisen tullin (ja näin ollen tuotteen kokonaishinnan) nousuun, mikä olisi haitallista kaikkien tuotantoketjun loppupään käyttäjien liiketoiminnan kestävyydelle. Ne väittivät myös, että kustannusten nousu kaventaisi niiden voittomarginaaleja ja heikentäisi niiden kilpailukykyä.

(62) Komissio huomautti jo 34 kappaleessa, että tärkeimpien järjestelmien luonteesta johtuva tuen taso liittyy pääosin PET:n hintatasoon. Ainoa tapa, jolla tukea saadaan tasattua riittävästi, on ottaa käyttöön toimenpide, joka on sidottu myös vientihintojen tasoon. Tällainen toimenpide olisi arvotulli. Arvotulliin siirtyminen ei tarkoita sitä, että PET:n hinnat nousisivat automaattisesti. Jos vientihinnat laskevat vuoden 2019 tapaan, myös sovellettavat tullit alenevat. Lisäksi kahden suurimman vientiä harjoittavan intialaisen tuottajan tuontiin sovellettavat arvotullit olisivat edellä 43 kappaleessa todetun mukaisesti alhaiset (2,3 % ja 4 %), eikä niiden voida katsoa heikentävät tuotantoketjun loppupään käyttäjien liiketoiminnan kestävyyttä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(63) Käyttäjät väittivät, että eurooppalaisten PET:n valmistajien käytettävissä oleva kapasiteetti ei riitä kattamaan PET:n sisäistä kysyntää.

(64) Kuten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa todettiin, unionin tuotannonalan kapasiteetti riittää kattamaan 85 prosenttia EU:n nykyisestä kokonaiskulutuksesta. Lisäksi on tuontia muista maista, joiden osalta ei ole käytössä toimenpiteitä, ja myös PET:n kierrätys lisää kapasiteettia. Tässä tarkastelussa ei myöskään pyritä korottamaan Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavaa tullia vaan tarkoituksena on tosiasiallisen tuen asianmukainen tasaaminen nykyisissä olosuhteissa arvotulleilla. Kun otetaan huomion raakaöljyn hinnat vuoden 2020 ensimmäisen neljänneksen lopussa, tämä muutos johtaa todennäköisesti PET:n hintojen laskuun. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

(65) Käyttäjät väittivät myös, että eurooppalaiset PET:n valmistajat eivät kärsi vahinkoa Intiasta peräisin olevan PET:n tuonnista. Päinvastoin ne ovat jo pitkään olleet poikkeuksellisen marginaalisessa asemassa.

(66) Tämä osittainen välivaiheen tarkastelu rajoittuu Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavien toimenpiteiden muotoon. Komissio toteaa kuitenkin, että vahinkoanalyysi tehtiin viimeisimmän toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun yhteydessä heinäkuussa 2019. Tarkastelussa todettiin, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, vaikka se olikin edelleen heikossa tilanteessa, kuten sen alhainen kannattavuus osoittaa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

4. **PÄÄTELMÄ**

(67) Tutkimuksessa vahvistettiin, että voimassa olevat tasoitustoimenpiteet olisi toteutettava arvotulleina, jotka vastaavat useissa aiemmissa tutkimuksissa jo vahvistettua tasoa ([23]).

(68) Intian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja väittivät lopullisista päätelmistä esittämissään huomautuksissa, että jos komissio päättää muuttaa toimenpiteiden muodon arvotulleiksi, sen olisi sovellettava toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa vahvistettua 3,6 prosentin tukimäärää.

(69) Komissio huomautti, että tämä osittainen välivaiheen tarkastelu rajoittuu toimenpiteiden muotoon eikä siinä käsitellä niiden tasoa. Komissio toteaa, että vaikka tullin nykyinen taso vahvistettiin vuoden 2018 asetuksessa, tällä hetkellä voimassa olevat toimenpiteet otettiin käyttöön toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan vuoden 2019 tarkastelun yhteydessä. Reliancen tapauksessa nämä toimenpiteet ovat 29,21 euroa tonnilta, kun tukiprosentti on 4. Tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun perusteella ei voida ottaa käyttöön muuta arvotullia, koska tällainen muutos ei vireillepanoilmoituksessa todetun mukaan kuulu tämän tarkastelun soveltamisalaan. Sen vuoksi väite hylättiin.

([23]) Vastaavat tasot vahvistettiin seuraavissa asetuksissa: Yrityksen Futura Polyesters Ltd osalta – asetus (EY) N:o 2603/2000. Kaikkien muiden yritysten sekä yritysten Pearl Engineering Polymers Ltd ja Senpet Ltd osalta – asetus (EY) N:o 1286/2008. Yritysten IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited ja Reliance Industries Limited – täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1468.

(70) Edellä esitetyn analyysin perusteella komissio päätteli, että olosuhteet ovat muuttuneet eikä paljoustullien käyttö ole enää asianmukaista tosiasiallisen tukitason tasaamiseksi. Koska tuen jatkumisen todennäköisyys todettiin jo toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa, toimenpiteet muuttuvat muodoltaan paljoustulleista arvotulleiksi.

(71) Lopullisista päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Intian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja totesivat, että Intiasta peräisin olevan PET:n tuontiin sovellettavat tullit ovat olleet voimassa kaksi vuosikymmentä ja niiden voimassaolon olisi päätyttävä, koska toimenpiteiden voimassaolon päättyminen on sääntö, kun taas niiden jatkaminen olisi poikkeus. Lisäksi Intian viranomaiset ja vientiä harjoittava tuottaja totesivat, että alkuperäisen valituksen tekijät ovat kadonneet ja komissio suojelee nyt kotimaisen tuotannonalan ulkopuolisia tuottajia.

(72) Vientiä harjoittava tuottaja väitti myös, että Indorama Ventures Europe B.V. olisi poistettava EU:n tuotannonalan nykyisestä tulkinnasta. Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että toimenpiteet eivät olleet unionin edun mukaisia, koska niistä oli haittaa kaikkien tuotantoketjun loppupään käyttäjien liiketoiminnan kestävyydelle ja kuluttajille. Lopuksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen olisi Intiaa syrjivää ja toimisi sitä vastaan.

(73) Komissio huomautti, ettei yksikään näistä näkökohdista kuulu tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun soveltamisalaan vaan tarkastelu rajoittuu ainoastaan toimenpiteiden muotoon. Komissio huomautti myös, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa vuoden 2019 tarkastelussa, jossa sekä Intian viranomaiset että vientiä harjoittava tuottaja toimivat yhteistyössä, pääteltiin äskettäin, että toimenpiteiden jatkaminen on sovellettavan oikeudellisen kehyksen mukaisesti perusteltua. Komissio muistutti, että perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti vientiä harjoittavat tuottajat voivat pyytää komissiota panemaan vireille tuen tasoa koskevan tarkastelun, jos ne katsovat, että on olemassa pysyviä syitä, jotka puoltavat tällaista tarkastelua.

(74) Sen vuoksi väitteet hylättiin.

(75) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ([24]) 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1286 1 artiklan 2 kohdassa oleva taulukko seuraavalla taulukolla:

Yritys	Tasoitustulli (%)	Taric-lisäkoodi
Futura Polyesters Ltd	0	A184
IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited	2,3	C380
Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8	A182
Reliance Industries Limited	4,0	A181
Senpet Ltd	4,43	A183
Kaikki muut yritykset	13,8	A999

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 2 päivänä kesäkuuta 2020.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN